

نهال‌شانی و سرسبزی افغانستان

وطنداران ارجمند!

چنانکه شما می دانید حدود 44 سال جنگ در کشور ما، نه تنها تلفات انسانی و اقتصادی بسیاری را در قبال داشت و دارد، بلکه صدمات بزرگی را نیز بر پیکر سرسبزی و شادابی میهن وارد کرده، که این مصیبت عظیم هنوز هم دوام دارد. از جانب دگر گرم شدن اقلیم در سطح جهان نیز باعث خشک سالی های پیهم در افغانستان گردیده و زندگی میلیونها انسان را به معرض خطر و انهدام قرار داده، چنانکه در زمستان سالهای 2021 تا شروع 2024 در بسی نقاط کشور مانند کابل، بارندگی بسیار کم صورت گرفته.

گسترده‌گی این مصیبت اجتماعی یکی در اینست که اکثری مردم افغانستان زراعت پیشه بوده و زندگانی آنها به زمین و زراعت و این خود به موجودیت آب وابسته می باشد. ازینرو خشک سالیها به کمبود آب نوشیدنی و کمبود مواد غذایی می انجامد و عواقب ناگوار اجتماعی را در پی دارد. چنانکه همین اکنون میلیونها هموطن ما دچار گرسنگی و فقر روز افزون شده اند. بر اثر خشک سالیهای پیهم در بعض قسمت های افغانستان فرش نباتی، که زمین را مستحکم نگه می دارد، از بین رفته و در نتیجه آن خاکهای زراعتی به معرض تخریب قرار گرفته و دستخوش وزش باد های محلی و منطقه ئی گردیده اند. بر اثر وزش باد، خاکهای باریکدانه به جا های دگر منتقل شده و در نتیجه زمین از کشت و حاصلدهی افتیده است.

تصویر 2: ارغوانزار استالف در بهاران.

تصویر 1: هجوم ریگ در مناطق جنوب و جنوبغرب کشور.

این مصیبت در اینجا پایان نیافته، بلکه آفت های گسترده دگری را در قبال دارد. طوفان باد و گرد و خاک در مناطقی که هنوز زراعت و باغداری صورت می گیرد، مواصلت کرده و کشت و زراعت و حتی درختان بلند قامت را در ریگ فرو می برد و زمین های خوب زراعتی را زیر ریگ می کند (تصویر 1). در یک کلام این طوفانها، که بر اثر خشک سالیهای پیهم ناشی از گرمی اقلیم قوت بسیار حاصل کرده اند، یکسره زندگانی مردم را به معرض خطر قرار داده، به انسان، حیوان، نبات و اقتصاد ضربت کاری زده و وسعت آنرا افزایش می دهد. همچنان با تغییرات اقلیم نسل های مختلف حیوانی و نباتی منقرض شده، نقش آنها در سرزمین ما از بین می رود. این حالت که خیلی دلخراش است واقعیت کشور ما را به نمایش گذاشته و از ما می طلبد تا به سرزمین آبائی خود توجه نموده و در نجات آن بکوشیم.

تصویر 4: دشتهای قلعه نوهرات در بهاران.

تصویر 3: ارغوانزار گل غندی در پروان.

هم میهنان عزیز!

این مکلفیت هر کدام ماست تا برای صیانت از کشور خود دست به دست هم داده و نگذاریم که طبیعت زیبای میهن ما (تصاویر 2 - 4) بیشتر از این آسیب ببیند و از دست برود و زندگی ملیونها وطنداران ما دستخوش مصیبت و آفت گردد. با غرس نهال و پرورش جنگلها و ایجاد مناطق سبز امکان آن موجود است، که در مقابل این مصیبت ملی به مبارزه برخیزیم. ما هر کدام می توانیم در حد توش و توان خود، و لو به اندازه کم، در این تقلا سهم بگیریم و در هر جائیکه امکانات داریم به شاندن نهال پردازیم و مناطق سبز را توسعه دهیم. بنابراین از همه افغانها تقاضا به عمل می آید، تا پیش از گذشتن وقت نهالشان، اقدام کرده در هر کجائی، که استند و با هر امکانی که به دسترس دارند و در هر منطقه افغانستان، که دل شان می خواهد به این کار نیک اقدام نمایند. ما باور داریم که هر افغان می تواند که حد اقل یک نهال در سال غرس و از آن مراقبت نماید. مشکل

آب برای نهال نیز قابل حل است. امکانات آبیاری به اندازه کافی موجود است و در صورت کمبود شدید آب، مردم می توانند با آبی که در پخت و پز و یا وضو بکار گرفته شده، به نهال آب دهند. لذا هر طفلی که مکتب می رود، هر دهقان و کارگر و هر محصل و هر مأمور و هر فرد دگر، چه جوان و چه سالمند می توانند حد اقل یک نهال شانده، از آن مراقبت کرده و آنرا به ثمر برسانند. چه خوب است که نهال یک شاگرد مکتب با خود وی همزمان بزرگ می شود و در طی این پروسه آن طفل احساس مسؤولیت کرده و به مردم و کشور خود بیشتر علاقه مند می شود. عزیزی که در خارج زندگی می کنند، می توانند با ارسال یک مشت پول به خانواده ها و یا دوستان شان از آنها خواهش نمایند که چند اصله نهال غرس نمایند.

وطنداران گرانمایه!

نهال شانی نه تنها باعث سرسبزی مملکت می گردد، بلکه بالای آب و هوا تأثیر مثبت کرده، از سیلبرد ها جلوگیری نموده عواید اقتصادی بسیار در قبال دارد. لذا قبل از آنکه در افغانستان به جز زمین سوخته چیزی باقی نمانده باشد، لازم است، که از همین حالا به فکر نهالشانی و سرسبزی کشور خود باشیم تا گلزار میهن (تساویر 2-4) سمبول آزادی ما نیز گردد.

پایان